

ជនល្អ

(បទពាក្យ ៧)

ជនណាគាស់ផ្កាចំនួនកំណាញ់	ដែលច្រណែនខ្លាញ់ក្រោធហីង្សា
ជាជនបរិបូណ៌ដោយប្រាជ្ញា	តថាគតហៅថា ជនរូបល្អ ។
កោរសក់ហើយស្លៀកកាសាវៈ	មិនជាសមណៈតាមច្បាប់ធម៌
ច្រណែនលោភៈមូលកុះករ	ហោសមណៈល្អដូចម្តេចបាន ។
ជនណាញ៉ាំងបាបទោះតូចធំ	ឲ្យស្ងប់ជ្រងំចិត្តក្សេមក្សាន្ត
ព្រះហោសមណៈប្រសើរថ្កាន	បាបទាំងប៉ុន្មានបានរម្ងាប់ ។
មិនមែនភិក្ខុព្រោះតែស្នូម	ធម៌មានពិសព្រមប្រកាន់ខ្ជាប់
ពួកកិលេសធម៌មិនរម្ងាប់	មិនរាប់ជាភិក្ខុព្រោះស្នូមនោះ ។
ជនណានៅក្នុងសាសនានេះ	លះបុណ្យលះបាបព្រហ្មចារខ្ពស់
រស់នៅក្នុងលោកជំរុះអស់	ឈ្មោះថាភិក្ខុតាមវាទី ។
ជនដែលល្មិតល្មីងទោះស្ងៀមស្ងាត់	គេក៏មិនចាត់ជាមុនី
អ្នកកាន់ជញ្ជីងថ្មីងហេតុពីរ	បាបបុណ្យទាំងទ្វីគឺបណ្ឌិត ។
ប្រាជ្ញកាន់យកធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់	រៀនបាបតូចធំគ្មានដាមដិត
ជនណាស្គាល់លោកទាំងពីរពិត	នោះនាមពិសិដ្ឋហៅមុនី ។
ជនណាដែលនៅបៀតបៀនសត្វ	មិនចាត់នាមជាព្រះអរិយ៍
អ្នកមិនបៀតបៀនសត្វប្រក្រតី	ឈ្មោះថាអរិយ៍រៀងរហូតអើយ ។